

Chavez en de media (10.8.09)

Volgens de berichten van de persagentschappen AFP, AP en Reuters, gretig overgenomen door onze kranten, laat Chavez 34 radio- en TV-stations sluiten. Het land zou steeds meer de weg op gaan van Cuba en dus van de dictatuur. Thierry Deronne, journalist en ondervoorzitter van de onafhankelijke internationale organisatie Vidéo Vérité, die veel in Venezuela verblijft, ziet het helemaal anders. Wij brengen een vrije vertaling van zijn laatste bericht.

In Venezuela werd kort na de revolutie een wet ingevoerd die de oprichting van vrije participatieve media moest bevorderen. Groeperingen die zich voor deze vrije gemeenschapmedia inzetten, klagen er over dat de wet nog te veel dode letter blijft, vanwege de commerciële verzadiging van de ether. Uiteenlopende organisaties zoals vakbonden, vrouwenorganisaties, inheemse of afro-amerikaanse gemeenschappen klagen dat hun fundamenteel recht op vrije meningsuiting gefnuikt wordt door het quasi privé monopolie van radio en TV. Lokaal en regionaal stikt het van de commerciële en evangelische stations. Hun zendvergunningen hebben vaak een twijfelachtige of zelfs onbestaande oorsprong. Een groeiend aantal burgers vraagt dat de wetteloosheid een eind zou gemaakt worden en dat de wet die de vrijmaking van de ether voor het verenigingsleven voorziet, zou toegepast worden.

En wat zegt deze wet? Hetzelfde als overal elders. De eigenaar van een station die de vernieuwing van zijn zendvergunning niet binnen de wettelijke termijn aanvraagt of die zonder vergunning uitzendt, moet zijn frequentie vrijgeven. Het betreft dus een banale op puntstelling van de beschikbare golflengtes. Terloops: de 34 vrijkomende frequenties zijn slechts een minieme aantasting van het commerciële quasi monopolie. In augustus 2009 blijven 80% van alle frequenties (radio en TV, via de lucht, kabel of satelliet) in handen van de grote economische groepen. Slechts 9% is openbaar. De vooropgestelde maatregel is dus een kleine tegemoetkoming aan de groeperingen die ijveren voor een waar democratisch evenwicht in de media. Zij eisen dat de gemeenschapsmedia, de openbare dienst en de privé sector elk over een derde van de frequenties zouden beschikken.

De “Internationale Partij van de Pers en het Geld” hamert weer eens op de nagel van de “Chavistische dictatuur”. Wij zien dus weer kleine groepjes manifestanten opduiken met pancartes opgesteld voor CNN, dat het dan heeft over “popular protest” Vanuit hun anti-Chavez obsessie voeren de westerse media aldus campagne tegen het recht van de Venezolanen om zich te verzetten tegen het “latifundio radioelectrico” (nvdr. latifundio = grootgrondbezit). Om te weten wat de Europese en Noord-Amerikaanse media morgen zullen zeggen volstaat het te lezen wat de rechtse (majoritaire) pers in Venezuela vandaag schrijft.

Elk streven om de media te democratiseren is een gevaarlijk precedent voor landen waar de wil van de grote economische groepen doorslaggevend is. Ooit komt er een dag dat men het idee alleen al, lachwekkend en absurd zal vinden, dat menselijke communicatie zo lang in handen van een elite van ondernemers gebleven is. En dat de vrije meningsuiting zo lang kon beperkt worden door kleine minderheid die door niemand verkozen werd en aan niemand verantwoording moest afleggen. Het is tijd om overal op te komen voor het fundamenteel recht op democratisering van de ether.

Links

[Vidéo Vérité](#)

[Blog van Thierry Deronne](#)

.